

Причини за неизпълнението, за което длъжникът отговаря.

Длъжникът отговаря, когато в своите действия има вина и тези действия са допринесли за неизпълнението. (Кредиторът ще трябва в съда да докаже вината, ако той е ищец. Ако ищец е длъжникът- той доказва, че няма вина.)

Вината е психическото отношение на дееца към неговото поведение и последици. Ако неговото поведение е виновно, говорим за вина на длъжника.

Форми на вината - умисъл и непредпазливост.

Умисълът е налице тогава, когато искаш или допускаш настъпването на вредоносния резултат. При пряк умисъл ти искаш настъпването на вредоносния резултат, а при косвения -допускаш. Това е разликата.

Непредпазливостта е също в две форми. Самонадеяност е налице тогава, когато предвиждаш настъпването на вредоносния резултат, но се надяваш, че ще го предотвратиш. Небрежност е налице, когато ти не си предвиждал и допускаш вредоносния резултат, но си бил длъжен или си могъл да го предвидиш.

В ГП се носи отговорност, независимо от това дали е умишлена или непредпазлива. Докато в НП се носи отговорност само за умишлените действия (с изключение на небрежността при убийствата).

Ако се установи вина последиците са:

1. Виновният длъжник носи отговорност за всички вреди, които е причинил. - напр. Шивачът е забравил ютията включена, следва пожар. Формата на вината е самонадеяност

или небрежност, но е без значение. Шивачът ми плаща плата.

2. Длъжникът дължи реално изпълнение, ако престацията не е унищожена и ако кредиторът е поискал.
3. Длъжникът търпи последиците от разваляне на договора.

37

4. Длъжникът търпи последиците от право на задържане, което ще упражни неговия съконтрагент.